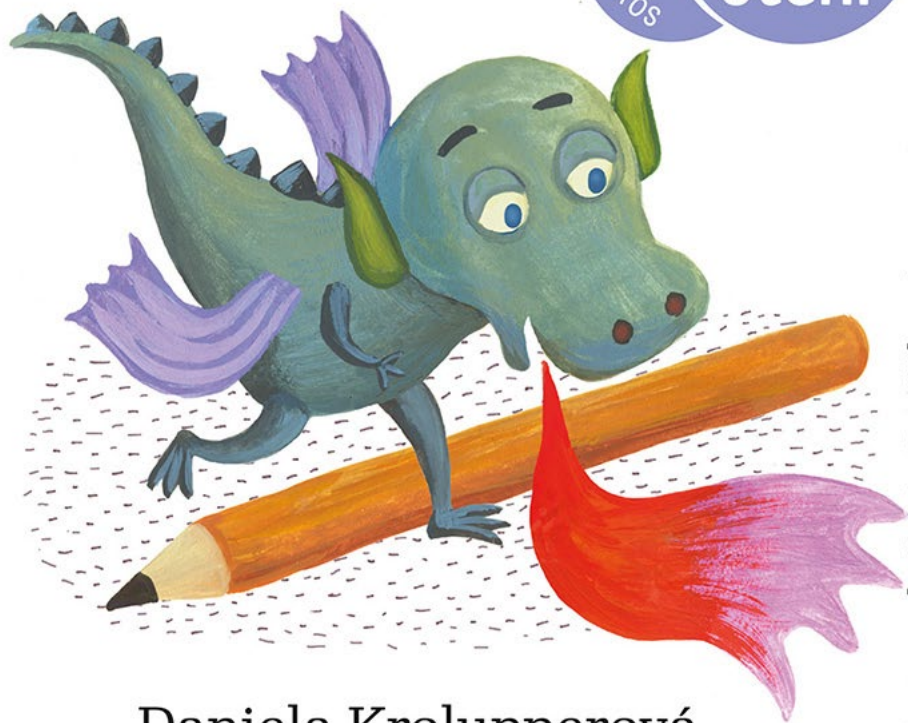

Ilustrovala Lucie Dvořáková

Daniela Krolupperová

Dráček a pan Vondráček

Dráček a pan Vondráček

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Daniela Krolupperová
Dráček a pan Vondráček – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Daniela Krolupperová

Dráček a pan
Vondráček

Daniela Krolupperová

Dráček a pan Vondráček

Ilustrovala Lucie Dvořáková

ALBATROS

© Daniela Krolupperová, 2025

Illustrations © Lucie Dvořáková, 2025

E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-00-07974-5

ISBN e-knihy 978-80-00-07977-6 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-00-08000-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-00-08001-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

V našem domě bydlí drak

„V našem domě bydlí drak,“ oznámil Martin Kačce ráno místo pozdravu.

„Cože?“ vykulila oči Kačenka a překvapeně se zastavila.

„Bydlí tu drak,“ zopakoval Martin a vážně přikývl.

Kačenka s Martínkem na sebe čekávali každé ráno vedle schránek u vstupních dveří. Bydleli totiž v jednom domě. Od podzimu spolu chodili i do stejné první třídy. Ten den ale na školu málem zapomněli.

„Jak jsi na to přišel?“ divila se Kač

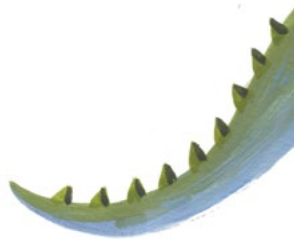
„Našel jsem stopy,“ vysvětlil důle

Martin.

Naštěstí si taky uvědomil, že mají nejvyšší čas jít. Otevřel dveře a oba prvňáčci vyšli na ulici.

„Kuba si půjčil knížku o dracích,“ vyprávěl za chůze. „Všechno mi z ní přečetl. Přítomnost draka v domě prozradí znamení. Nejdřív silná vůně skořice. Potom spousta žlutého prachu ve vzduchu. Pak zvláštní růžové světlo od západu a zlověstné hučení.“

Kačenka se na Martínka pochybovačně podívala. Nedala si hned tak něco

namluvit. Jejich dům byl docela obyčejný.
Bez strašidel a bez draků.

„Silná vůně skořice? Paní Kocourková
pekla skořicové šneky. Dává do nich tolik
skořice, že je nechtějí ani její kočky.“

Martin neodpověděl. Kačenka přidala
do kroku. Do školy má člověk chodit včas.

A pokračovala: „Žlutý prach? Pan Kyselka klepal koberec na tom starém klepadle, co stojí ve dvoře. Dělá všechno postaru. Neluxuje. Radši práší. Prach je potom úplně všude. Moje maminka to nesnáší.“

Martin se zamračil, ale pořád nic neřekl. Vypadal zaskočeně.

„Podivné světlo od západu. Že by západ slunce?“ Kačenka se teď zatvářila skoro škodolibě. „Zlověstné hučení? Vysavač slečny Krátké. Mačká tlačítko turbo a ještě si při úklidu zpívá.“

Martin se mračil jako bouřkový mrak. Tohle ho nenapadlo. Co mu starší

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Dráček a pan Vondráček.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.